

ZMEROM NA DNEVNEM REDU

Kakšne so naše metode in oblike

Vsako revolucionarno gibanje in potem takem tudi zveza komunistov teži na tem, da bi ohranjalo »ravnovesje« med revolucionarno akcijo in revolucionarno vsebino. Da pa bi to dosegli, so potrebeni »mostovi«. Ti mostovi so oblike dela in metode organiziranja. Ko vse spravimo v red, dobimo zakroženo celoto. Samo ta celota more ustvarjati revolucionarno zgodovino.

To nam je prišlo na misel, ko smo na podlagi naših izkušenj, naše občinske organizacije ZK skušali pregledati, koliko smo navedeno celoto dosegli. Ambicija je sicer velika, toda iz nje izvirajoče naloge še večje. Toda tega se ne smemo batiti, zakaj če napravimo napako, ne bo hudo, ker bo »napaka« spodbudila druge, da jo bodo popravili.

TEŽNJE IN DOSEŽKI

V naši organizaciji ZK smo že od ustanovitve skušali povezati vse nit in ventile med akcijo, vsebino in oblikami ter metodami dela in organiziranja. To je bila težnja, ki so jo spremljale velike želje in navdušenje. Spomnimo se samo, koliko sestankov (na začetku) smo imeli s sekretarji organizacij ZK, dalje z vodilnimi komunisti v podjetjih, družbenih službah, samoupravnih institucijah, s poslanci ipd. Ti sestanki niso bili zaradi sestankovanja (a še manj zavoljo statistike), marveč so bili in ostali sad konkretnih potreb. Potrebe pa so rastle kakor gobe po dežju.

Zaradi ponazoritve navedimo tudi stanje pred ustanovitvijo naše občinske organizacije ZK. Tedaj so imeli malo sestankov s komunisti, s katerimi so se sestajali tovariši iz komiteja po ustanovitvi občin-

ske organizacije. Ti razločki so seveda odločilno vplivali tudi na celoto, na njeno usmeritev, idejno angažiranost in učinkovitost. To jasno dokazuje, da so metode, čeprav niso odločilne, pomembne za oblikovanje celote.

Tega se je zavedalo tudi naše občinsko vodstvo ZK. Zato si je tudi prizadevalo, da bi med vsebino, akcijo (oblikami) in metodami dela ter organizirnostjo vzpostavili ravnovesje. Toda navedimo mimo rečenega še nekaj primerov.

Prič, ko smo obravnavali revolucionarno vsebino ustavnih sprememb v naši občini in ko smo premisljevali, kako naj to vsebino uresničimo, smo čutili, da med to vsebino in načinom njene realizacije (torej akcije) obstaja določena pravnina, ki nikakor ni podobna vakuemu, marveč nasprotno napolnjena z družbenimi silami, ki bi (in tudi so) v določenih trenutkih nasprotovale uresničenju te revolucionarne vsebine. Zato smo iskali, kako vsebino, akcijo in metodo povezati v celoto. Tedaj smo, kot je znano, predlagali organizacijam ZK, naj samoupravnim telesom in družbenopolitičnim organizacijam predlagajo, naj ustanove delavske akcijske obore, ki bi ustreznin kar je najvažnejše — najpristnejše iskali in izvajali interese delavcev in delavskega razreda iz ustavnih dopolnil, predvsem pa iz »delavskih dopolnil«. To je bila po naši presoji ustrežna metoda in dober prijem kar zadeva realizacijo vsebine in akcije. To sicer ni bilo povsod uresničeno, vendar je v marsičem vplivalo na to, da se niso pojavile nasprotnne metode, s čimer bi bila realizacija še bolj zavlekla.

Drugič, od ustanovitve dalje je občinski komite prakticiral,

da so njegovi člani zadolženi za deset in več organizacij ZK. To ni nova in ni edina metoda, vendar je v tem primeru bila specifična za našo občino. Zakaj? Kratko malo zato, ker je prav ta metoda pokazala, kako zivi so lahko stiki med vodstvom in bazo, če se vzpostavijo normalni odnosi, če stečejo vsi motorji. Tako smo bogatejši za izkušnjo, ki priča o tem, da so tisti člani komiteja, ki so bili s posameznimi organizacijami v stalnih stikih, opravljali funkcijo nenehnega katalizatorja dejavnosti. Mnoge organizacije so spričo tega postale dejavnje, na njihovih dnevnih redih so se začele pojavljati nove ideje, resnični problemi, skratka, komunisti so začeli živeti pravo revolucionarno življenje. Na žalost je ta metoda (kakor vsaka druga) kmalu opešala, večidel iz opravičenih razlogov (objektivnih in subjektivnih). Na posamezne člane komiteja so iz meseca v mesec prihajale nove organizacije ZK, ki so bile ustanovljene v TOZD in tako je količina pojedinačnih kakovost.

Tretjič, praznino, ki smo se je zelo zavedali, smo želeli zapolniti z vmesnim prostorom, s t. i. krajevnim svetom ZK. Toda to se na žalost ni uresničilo, vsaj ne toliko, kolikor smo pričakovali, čeprav so v krajevnih svetih bili člani organizacij ZK iz tovarn, delovnih organizacij in s tem.

NOVE POTREBE

Ravno pri slednjem problemu vidimo, da »zdrževanje« akcije z vsebino in obojega z delovno metodo ni zmerom uspešno, če to samo osmislimo, najdemo, obliko, v katero gre vse. Potrebo je nekaj več. Navadno strinjanje pelje v konzerviranje problemov, se pravi, vprašanja zamrznejo, to pa

povzroči začetno zadovoljstvo (mislimo, da je vse v redu), zatem pa po navadi pride pasivnost. Za take sodbe je sicer še prezgodaj, če mislimo na krajevne svete. Toda takšna opozorila so dobradošla — ne le za te svete, marveč za vso našo in tudi druge organizacije ZK, v občinah in v republiki.

Zato namreč, ker smo samo našli obliko — in nič več. To potrejujejo tudi prvi rezultati. Mnogi naši krajevni sveti so šele na startu, ogrevajo se. Malo jih je, ki že tečejo na progi dejavnosti. Zakaj je tako?

Odgovor je težko najti, a elemente za odgovor imamo. Predvsem so bili ti sveti pojmovani kot podaljšana roka občinskega komiteja, pa ne zato, ker bi bili tako zasnovani, marveč zato, ker ti sveti niso našli svoje delovne metode, oblike delovanja. Z drugimi besedami, metode si izposojajo ob komiteju. Ker pa ima ta izposoja svoje meje, se dogaja, da čakajo na to, kaj bi delali!

V pogovoru z nekaterimi sekretarji teh svetov smo zvedeli, da njihovo delo pojmujejo kot nekakšno vmesno postajo na poti k popolnosti, pri čemer je naloga preprosta: čakati, da se kaj dogodi (da bo prišlo pismo ali kakšna superdirektiva ali da kaj ukazano).

Toda ni tako, ker je dosti problemov in pobud za njihovo vseobsežnejše delo. Imeli smo na primer velik seminar v Postojni. Pravim velik, ker je ta vzdevek zaslužen spričo mnogočne udeležbe. Na njem so bili vsi sekretarji krajevnih svetov in vsi člani. Toda v posameznih primerih je bilo to razumljeno kot turistični izlet v Postojno. Morali pa bi še isti ali naslednji teden sklicati svet, dati na dnevni red vsebino seminarja, ki je bil uvod v ustavno razpravo in v priprave

na 7. kongres ZKS in 10. kongres ZKJ. Toda to se ni zgodilo. Bržkone se je ponovila stará praksa: vse sestanke in seminarje razumejo le kot priliko za osebno informacijo in izobraževanje. Redko kdaj sestanke, pa tudi seminarje jemljejo kot dogovor o akciji in dejavnosti.

In na koncu tega razmišljanja še ena ugotovitev: seminar v Postojni je pokazal svoje prednosti kar zadeva delovne metode in oblike delovanja. Mar velik odziv iz organizacij ZK ne potrjuje dejstva, da komunisti potrebujejo tako delovno manifestacijo, kjer se lahko srečajo, kjer lahko slišijo, kaj so drugi delali itn. Seminar je pokazal, da je treba take oblike dela spričo naše občinske organizacije, ki šteje več tisoč komunistov, pripraviti pogosteje in bolj prenobljeno, ne v vsebinskem, marveč v organizacijskem smislu. Množica ljudi ne more priti povsem na svoje, če samo posluša in je priča kratkim konfrontacijam. Seminarje je treba bolj prenobljeno zastaviti in jim dati pravo mesto. Pri tem pa moramo zmerom imeti pred očmi, da smo velika organizacija, kar prinaša specifičnosti.

Seminari pa ne bi smeli nadomestiti rednih oblik naše dejavnosti, kot so seje konference in komiteje ter komisij in sestanki s sekretarji. Morajo pa prevzeti dve funkciji: informiranje in motiviranje (izobraževanje) za določene naloge in akcije. Zadnji seminar, prirejen ob velikih dogodkih in spremembah, je pokazal, kako se da močno zapolniti prostor, ki je nastal spričo širih in globljih družbenih in političnih akcij, tako v družbi kot v zvezi komunistov. Toda v prihodnje potrebujemo specializirane seminare v tem smislu, da bodo razreševali zaokrožene probleme, recimo te, ki smo jih v tem sestavku deloma načeli in ki so neprestano na dnevnem redu naših sestankov.

V. KRIVOKAPIČ

DOSLEJ BLIZU 400.000 DIN POMOČI

krajevni skupnosti Kozje pri gradnji vodovoda

Na priporočilo skupščine občine Ljubljana Center 22. novembra 1972 so delovne in druge organizacije ter državni organi do 29. 5. 1973 prispevali skupaj 294.899,40 dinarjev kot pomoč krajevni skupnosti Kozje za gradnjo vodovoda.

Razen tega pa je skupščina občine Ljubljana Center iz sredstev proračuna za leto 1973 dodelila KS Kozje v ta namen še 100.000 dinarjev.

Sredstva za gradnjo vodovoda v KS Kozje so poleg SOb Ljubljana Center prispevali:

1. Krajevna skupnost Prule, Ljubljana 2.000.—
2. ZZB NOV, Ljubljana Center 3.000.—
3. OŠ Tone Tomšič 300.—
4. Akad. za gled., radio, film in TV 500.—
5. Filozofska fakulteta, Ljubljana 2.000.—
6. OŠ Ledinia 300.—
7. Zveza ped. društev Slovenije SP Uprava 500.—
8. Akademija za glasbo, Ljubljana 1.000.—
9. Šola za oblikovanje, Ljubljana 500.—
10. Dimnik, Ljubljana 500.—
11. Zveza del. univerz, Ljubljana 500.—
12. Slovenska knjižnica, Ljubljana 150.—
13. Gost. podj. DAJ DAM, Ljubljana 1.000.—
14. Združenje posl. bank in hran., Ljubljana 1.000.—
15. Gimnazija pedagoške smeri, Lj. 2.000.—
16. Posl. združenje obrti, kom. in male

industrije	1.000.—	Ljubljana	1.000.—	66. Biotehniška fakulteta, Ljubljana	1.000.—
17. ZP Cankarjeva založba, Lj.	3.000.—	43. Trg. podj. MODA, Ljubljana	1.000.—	67. HTG Hidroinženiring, Lj.	1.000.—
18. Roška pralnica, Ljubljana	3.000.—	44. Obč. konferenca SZDL Ljubljana	300.—	68. Dom Majde Vrhovnik	613.—
19. KS Stari Vodmat	5.000.—	45. Sind. podružnica Aurodent, Lj.	200.—	69. Mestni arhiv, Lj.	2.000.—
20. SO Ljubljana Center — žiro rač.	1.000.—	46. ZPM, Ljubljana Center	300.—	70. Biro za lesno ind., Ljubljana	2.000.—
21. Kom. podj. Rast, Ljubljana	2.000.—	47. Dom upokojencev, Tabor	500.—	71. Invest. zavod za izgr. trga rev.	1.000.—
22. Slikopiesk Termoplast, Ljubljana	10.000.—	48. Kanalizacija, Lj.	2.000.—	72. Zmaga, Lj.	2.000.—
23. Medeks, Ljubljana	10.000.—	48. Kanalizacija Lj.	2.000.—	73. Zavod Delavski dom, Ljubljana	1.000.—
24. Moderna galerija, Ljubljana	500.—	49. Centromerkur, Ljubljana	20.000.—	74. Patentna pisarna Prešeren, Lj.	10.000.—
25. VVZ Poljane, Ljubljana	500.—	50. Gostinsko podj. SOKOL, Lj.	500.—	75. VVZ Dr. France Prešeren, Lj.	5.000.—
26. Stan. podj. DOM, Ljubljana	3.000.—	51. Grand hotel Union	5.000.—	76. Tehnokomerce, Ljubljana	10.000.—
27. Kompas Jug., Ljubljana	2.000.—	52. Šolski zdravstveni center, Lj.	5.000.—	77. Center za soc. delo, Ljubljana	2.000.—
28. Rep. sek. za nar. obrambo, Lj.	500.—	53. PTT Elektronski center, Lj.	200.—	78. Gimnazija v Ljubljani, Šubičeva	384.—
29. LB Ljubljana	5.000.—	54. Zavod SRS za med. teh. sod., Lj.	300.—	79. Šolski center za vzd. pis. kadrov, Ljubljana	1.000.—
30. Geodetski zavod SRS, Ljubljana	1.500.—	55. Ljubljanski invest. zavod inženiring, Ljubljana	5.000.—	80. OŠ Prule	1.000.—
31. Dom srednješolk Anice Černejeve, Ljubljana	150.—	56. Mestni vodovod, Ljubljana	1.000.—	81. Združeno PTT podj., Ljubljana	1.000.—
32. Dom mladine v trg. in gost., Lj.	500.—	57. Slovenija Projekt, Ljubljana	10.000.—	82. SDK Centrala SRS	2.000.—
33. Biro gradbeništva Ljubljana	500.—	58. Dom Ivana Cankarja, Ljubljana	1.500.—	83. Vzgojiteljska šola v Ljubljani	2.000.—
34. Ljubljanski geodetski biro, Lj.	500.—	59. Splošni projektivni biro, Ljubljana	1.000.—	84. Sind. org. Rep. okr. in obč. jav. tož., Ljubljana	500.—
35. Birotehnik, Lj.	1.000.—	60. Brivsko frizersko podj., Ljubljana	300.—	85. Šoštanj, Lj.	3.000.—
36. KS Kolodvor, Ljubljana	500.—	61. Brivnice in česalnice, Lj.	500.—	86. DU Boris Kidrič, Ljubljana	3.000.—
37. Avtotehna, Lj.	10.000.—	62. Višja šola za zdrav. delavce, Lj.	500.—	87. Zavod za poč. letovanje, Ljubljana	300.—
38. Tehniško gradbeno podj., Ljubljana	500.—	63. Zavod SRS za transfuzijo, Lj.	1.000.—	88. Konditor, Lj.	1.000.—
39. Labod, Ljubljana	1.000.—	64. Vrvarna, Lj.	500.—	89. Gradbeno podj. Univerzal, Lj.	2.000.—
40. Kinematografsko podj., Ljubljana	3.000.—	65. Izvršni svet — sek. za informac., Lj.	1.000.—	90. Pedagoška akademija, Ljubljana	500.—
41. Narodna in univ. knjižnica	500.—			91. TVD Partizan Tabor	100.—
42. Zavod za turizem,					